

- 3) 3.1 Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy ramowej w związku z art. 47 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że przynajmniej on prawo odwołania się od decyzji krajowego organu regulacyjnego wyłącznie przedsiębiorstwu:
- a) na którego pozycję rynkową decyzja ma bezpośredni i rzeczywisty wpływ; lub
 - b) co do którego wykazano, że decyzja może z dużym prawdopodobieństwem wpłynąć na jego pozycję rynkową; lub
 - c) na którego pozycję rynkową decyzja może mieć bezpośredni lub pośredni wpływ?
- 3.2 Czy o samym wpływie, o którym mowa w pytaniu 3.1, może świadczyć okoliczność, że przedsiębiorstwo złożyło ofertę w postępowaniu przetargowym, to znaczy że zamierzało ono w nim uczestniczyć, ale nie mogło tego uczynić, ponieważ nie spełniało wymogów, czy też sąd może zgodnie z prawem wymagać od owego przedsiębiorstwa, aby ponadto wykazało ów wpływ za pomocą dowodów?
- 4) Czy w świetle odpowiedzi udzielonych na pytania prejudycjalne od pierwszego do trzeciego art. 4 ust. 1 dyrektywy ramowej w związku z art. 47 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwem świadczącym usługi łączności elektronicznej, którego dotyczy decyzja krajowego organu regulacyjnego stwierdzająca wynik postępowania przetargowego dotyczącego praw użytkowania częstotliwości w celu wsparcia wdrożenia 5G, związanych z dodatkowymi bezprzewodowymi usługami szerokopasmowymi, i które w związku z tym ma prawo do odwołania się, jest przedsiębiorstwo:
- które nie prowadzi działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług na właściwym rynku, lecz przedsiębiorstwo podlegające jego bezpośredniej kontroli świadczy usługi łączności elektronicznej na tym rynku, oraz
 - któremu odmówiono rejestracji w postępowaniu przetargowym w drodze prawomocnej i ostatecznej decyzji krajowego organu regulacyjnego, zanim została wydana decyzja stwierdzająca wynik zaskarżonego postępowania przetargowego, co wykluczyło owo przedsiębiorstwo z dalszego udziału w postępowaniu przetargowym?

(¹) Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. 2002, L 108, s. 33).

(²) Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) (Dz.U. 2002, L 108, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București (Rumunia) w dniu 27 maja 2021 r. – Quadrant Amroq Beverages SRL / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sprawa C-332/21)

(2021/C 357/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Quadrant Amroq Beverages SRL

Druga strona postępowania: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy, o których mowa w art. 27 ust. 1 lit. e) dyrektywy 92/83/EWG (¹) należy interpretować w ten sposób, że jedynie produkty takie jak alkohol etylowy używane do produkcji substancji smakowo-aromatycznych, przeznaczonych z kolei do produkcji napojów bezalkoholowych o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 1,2 % objętości podlegają zwolnieniu z podatku akcyzowego, czy też że korzystają z tego zwolnienia również produkty takie jak alkohol etylowy, wykorzystane już do produkcji określonych substancji smakowo-aromatycznych takiego rodzaju, który były lub mają być wykorzystywane do produkcji napojów bezalkoholowych o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 1,2 % objętości?

- 2) Czy art. 27 ust. 1 lit. e) dyrektywy 92/83/EWG, w kontekście celów i ogólnej systematyki dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że po tym jak produkty rodzaju alkoholu etylowego przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w innym państwie członkowskim zostały już dopuszczone do spożycia w pierwszym państwie członkowskim, ze zwolnieniem z podatku akcyzowego, albowiem są one stosowane do otrzymywania substancji smakowo-aromatycznych przeznaczonych do użycia w produkcji napojów bezalkoholowych o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 1,2% objętościowo, państwo członkowskie przeznaczenia musi zapewnić im identyczne traktowanie na swoim terytorium?
- 3) Czy przepisy art. 27 ust. 1 lit. e) i ust. 2 lit. d) dyrektywy 92/83/EWG, a także [zasady] skuteczności i [proporcjonalności] należy interpretować w ten sposób, że upoważniają one państwo członkowskie do narzucenia wymogów proceduralnych, które uzależniają stosowanie zwolnienia od posiadania przez użytkownika statusu zarejestrowanego odbiorcy i posiadania przez sprzedawcę wyrobów akcyzowych statusu uprawnionego podmiotu prowadzącego skład, chociaż państwo członkowskie, w którym wyroby te zostały zakupione, nie nakłada na podmiot gospodarczy wprowadzający je do obrotu obowiązku posiadania statusu podmiotu prowadzącego skład podatkowy?
- 4) Czy zasady proporcjonalności i skuteczności, w świetle przepisów art. 27 ust. 1 lit. e) dyrektywy 92/83/EWG, w kontekście celów i systematyki dyrektywy, stoją na przeszkodzie, aby zwolnienie przewidziane w tych przepisach nie miało zastosowania do podatnika państwa członkowskiego przeznaczenia, który otrzymał produkty rodzaju alkoholu etylowego i który oparł się na okoliczności, że produkty te zostały uznane za zwolnione na podstawie oficjalnej interpretacji tych przepisów dyrektywy dokonanej przez organy podatkowe państwa członkowskiego pochodzenia, konsekwentnie stosowanej przez długi czas, transponowanej do krajowego porządku prawnego i stosowanej w praktyce, która jednak następnie okazuje się błędna, w sytuacji, w której ze względu na okolicznościach można wykluczyć hipotezę oszustwa lub uchylania się od podatku akcyzowego?

(¹) Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. 1992, L 316, s. 21).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska)
w dniu 7 czerwca 2021 r. – Procter & Gamble International Operations SA przeciwko Perfumesco.pl
sp. z o.o., sp. k.**

(Sprawa C-355/21)

(2021/C 357/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Procter & Gamble International Operations SA

Strona pozwana: Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 10 dyrektywy 2004/48/WE w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (¹) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przyjęciu wykładni przepisu krajowego, zgodnie z którą środek ochronny w postaci zniszczenia towarów odnosi się wyłącznie do towarów bezprawnie wytworzonych lub bezprawnie oznaczonych, a nie może być stosowany w odniesieniu do towarów bezprawnie wprowadzonych do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego, co do których nie można stwierdzić, aby zostały bezprawnie wytworzone lub bezprawnie oznaczone?

(¹) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej; Dz.U. 2004, L 157, s. 45; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 17 Tom 002 P. 32 – 39.